

Posudek diplomové práce

Štěpán Kraml: Vzdávající vliv Číny v Latinské Americe

Diplomová práce Štěpána Kramla si klade za úkol prozkoumat míru vlivu současné Číny v regionu Latinské Ameriky. Autor si zvoliv cestu komparativní analýzy některých latinskoamerických zemí, kde na základě dopředu identifikovaných proměnných sleduje proměny čínského vlivu a zda tento vliv nahrazuje dlouhodobě dominantní postavení Spojených států. To je jistě důležité a aktuální téma, zejména vzhledem k pokračujícímu strategickému soupeření mezi USA a Čínou na poli bezpečnostním, politickém i ekonomickém.

Výzkumný záměr je ve své obecné podobě logický, práce je přehledně členěna a využívá dostatečného množství odborné literatury. Autor nejprve v práci popisuje teoretické pozadí práce, tj. teorii přesunu moci a příbuzné koncepty. Následně se věnuje vztahům mezi státy Latinské Ameriky, Čínou a Spojenými státy. Následující části práce se zabírají analýzou případových studií, Brazílií, Venezuelou, Kolumbií, Nikaraguou a Paraguayí. Poslední kapitola práce se snaží aplikovat teorie přesunu moci a působení hegemonických států v mezinárodním prostředí na zkoumanou oblast Latinské Ameriky.

K textu práce mám následující připomínky:

- a) Již při zhrubém pročtení práce je zřejmé, že mezi její slabiny patří jazykové podání a celkově formální úprava textu. V textu je řada jazykových pochybení, gramatických i stylistických, přebytečných mezer mezi odstavci, chybějící interpunkce apod. Z velké části textu tak lze jednoduše nabýt dojmu, že autor neměl dost času na dostatečně kvalitní jazykovou redakci textu.
- b) Největší problém práce však spatřuji v nejasném metodologickém ukotvení. Přestože je zřejmé, že autor chce analyzovat dynamiku čínského vlivu v Latinské Americe skrze case study přístup, jeho postup je místy chaotický a nedostatečně objasněný. Jakési ospravedlnění výběru jednotlivých případů je v práci obsaženo, to by si ale jistě zasloužilo obsáhlejší diskusi. V práci nacházíme tvrzení, že v ní dále nalezneme metodu sledování procesu (*process tracing*), nic takového v analytické části nenacházíme (navíc, autor nikde nepíše, co by vlastně ono sledování procesů mělo být a jaký přínos to pro zodpovězení výzkumných otázek přináší).

- c) Podobné problémy se týkají i práce s teorií. I když teoretická kapitola docela dobře popisuje teorie přesunu moci (a příbuzné koncepty), není v této části nijak hlouběji objasněno, jak s těmito bude dále pracováno. Proměnné, se kterými práce pracuje, nejsou opět nijak detailněji obhájeny a také autor příliš nediskutuje kvalitu dat, které používá. Také práce není zasazena do kontextu současného bádání, takže se nedozvíme, zda je například autorův typ zkoumání v literatuře běžný, či naopak něčím unikátní či specifický. To je jistě škoda, protože některé významné studie na tomto poli práce zmiňuje, ale autor svůj vlastní výzkum nijak k těmto pracím nevztahuje.

Autor předkládané bakalářské práci se dle mého názoru nakonec úspěšně zhostil úkolu vytyčit si a následně zpracovat vybraný výzkumný problém. Co jeho práci kvalitativně sráží dolů jsou problémy s jazykem a úpravou textu, nejasnou metodologií a prací s teorií. I když autor představil v rámci svého výzkumu řadu zásadních faktů, jeho práci chybí větší míra koherence. Přesto práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 25. 5. 2022

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.